

Ik werk sinds de jaren '90 met Japans papier. Dit handgeschepte papier – vervaardigd in kleine familiebedrijven – heeft zo z'n eigenaardigheden. Het is flexibel, eigenzinnig, kwetsbaar, sterk en vergankelijk. Dit "witte" papier is zuiver en bescheiden in z'n aanwezigheid, zonder betekenis te hebben.

Ik maak gebruik van drie benaderingen in de omgang met dit papier.

1. Vouwen.
- 2 Het snijden van zeer smalle stroken om deze vervolgens te draaien.
3. Het prikken van gaatjes zodat het licht er doorheen kan.

Het fascineert mij hoe je iets, wat bijna niet is, toch zichtbaar kunt maken. Door ritme en herhaling. Het is spannend om de grens op te zoeken. Hoe klein ook, er ontstaat altijd een beeld.

Licht- zonlicht levert een belangrijke bijdrage. Het zorgt voor schaduw en vult de ruimten Het kan hard zijn of juist zacht, maar is altijd aanwezig. Het licht krijgt vrij spel.

Ik teken met Oost-Indische inkt. Net als de werken van papier gaat het om ritme en herhaling.

Hoe zwart ze ook lijken, altijd schemeren er lichtpuntjes doorheen. In het bijna niets ontstaat een beeld.

Het werk wordt niet beschermd door glas, en mag dus zijn zoals het bedoeld is. Hier gaat de tijd langzaam overheen. Beetje bij beetje, niet daadwerkelijk waar te nemen. Er ontstaat een nieuw soort spanning, in loslaten en accepteren deze keer.

Het kleine gebaar, weinig woorden.

Het bijna niets, de stilte, concentratie in ritme en herhaling.

Het resultaat

De tijd glijdt eroverheen

Niets is voor de eeuwigheid.

Atie Pruijssers, april 2025

I have been working with Japanese paper since the 1990s. This handmade paper - manufactured in small family businesses - has its own peculiarities. It is flexible, stubborn, vulnerable, strong and perishable. This 'white' paper is pure and modest in its presence, without meaning to be.

I use three approaches in dealing with this paper.

1. Folding.
- 2 Cutting very narrow strips and then turning them.
3. Puncturing holes to allow light to pass through.

It fascinates me how you can make something, which is almost not there, visible anyway. Through rhythm and repetition. It is exciting to push the limit. No matter how small, an image always emerges.

Light - sunlight makes an important contribution. It creates shadow and fills the spaces. It can be hard or soft, but is always present. Light is given free rein.

I draw with Indian ink. Like the works on paper, they are all about rhythm and repetition. However black they seem, there are always points of light shining through. In almost nothingness, an image emerges.

The work is not protected by glass, and so is allowed to be as it is meant to be. Here, time passes slowly. Bit by bit, not actually observable. A new kind of tension emerges, in letting go and accepting this time.

The small gesture, few words.

The almost nothingness, the stillness, concentration in rhythm and repetition.

The result

Time glides over it

Nothing is for eternity.

Atie Puijssers, April 2025